

Minnemøte eller gravferd hos kvekere

Velkommen til minnestund for en kjær Venn!

Denne lille brosjyren er ment å skulle være til hjelp for deltakere i et møte som er kalt sammen for å ta avskjed med en Venn som er død.

Kvekere har ikke vedtatt noe fast mønster for hvordan en minnestund eller en kvekerbegravelse gjennomføres. Det vil være viktig at de som deltar kan gi seg god tid til å la en rolig atmosfære av tro og tillit til Gud få plass ved siden av den naturlige sorgen. Kvekere utpeker ikke spesielle personer til prester. Vi forvalter alle det allmenne prestedømme.

Møtet vil bli ledet av en av kvekerne som orienterer om hvordan møtet vil forløpe, hjelper deltakerne inn i stillheten og gir tegn til de forskjellige som skal tale eller bidra på annen måte.

De to trekkene som vil skille en kvekergravferd fra andre kirkelige gravferder, er at det ikke er behov for ringing i kirkeklokker, og vi bruker vanligvis ikke jordpåkastelse med mindre avdøde selv ønsket det.

Kvekernes gudstjenesteform, andakten, tar utgangspunkt i stillheten – der vi sammen søker å åpne oss for Guds nærvær. For noen er dette lett, for andre er det vanskelig å bruke slike ord. Ordene er ikke viktige. Det er helt i orden å bare slappe av, å hvile i stillheten og minnes avdøde. Møtet handler

om å takke for avdødes liv og hvordan deres erfaring om Gud har kommet til uttrykk gjennom deres liv. Vi takker for det hun eller han har stått for og vitnet om med livet sitt.

Stillheten vil bli brutt av forskjellige planlagte innslag som står i det programmet som er laget. En minnetale kommer vanligvis ganske tidlig i programmet.

Etter minnetalen kan stillheten brytes av enhver som er til stede når han eller hun kjenner at de har noe å si som kan gjøre andakten dypere og rikere. Det kan være en bønn, et sitat, eller frie ord om avdødes liv og det vi har å takke for. Det kan også bli musikk-innslag eller sang. Ut av et samlet møte kan det som sies bli vitnesbyrd av mer allmenn karakter, også fra mennesker som ikke kjente den avdøde, og som kan berike andakten for alle som er til stede.

Vi samles i takknemlighet over avdødes liv og den måten han eller hun har vært – og alltid vil være – en del av våre liv. Møtet avsluttes ved at den som leder møtet sier eller leser noen avskjedsord til den døde, og deretter tar de pårørende i hånden.